

Burre Posten

For katta- og dyrevenner

NR 2. Årgang 3 Mai 2009

Endelig er våren her!

En vidunderlig tid for både store og små, Kattapusene er helt yre og elsker å løpe i rasende fart, akkurat som **Fido** har gjort og havnet i epletreet. Her er det flott utsikt.

Frokost. **Lille, Svarten, Snøhvit, Pippi, Prins, Mia, Sheiken, Droni, Gullet og Missi.**

Nå for tiden er de aller fleste ute, de sover på hyllene i kattegårdene og må ropes opp til mat. Men på kvelden vil de være inne, det er ennå litt kaldt om natta.

Rulle og Clio spiser ikke sammen med de andre. Enten får de eget fat sånn som her eller de venter til de andre har spist.

Gamle **Gråpus og Mia** sammen igjen. Før lå de i senga mi, men etter at jeg byttet soverom er det ikke så mange som ligger i dobbeltsenga lenger. Her er det vask.

Sølvpilen elsker syltetøy av svarthyll.

Rulle er ei søt lita jente som elsker å sitte Høyt. Her er det grundig vask...

Gullet og Nøste i sofaen for siste gang sammen. Han har aldri vært tam og jeg har aldri fått klappe han. Jeg aner ikke hva han har opplevd av mennesker siden han var så redd. Han fikk betennelse på øyet og da jeg endelig fikk fanget han, viste det seg at han var skikkelig syk og måtte få slippe, det var ikke bare øyet, men munnen også. Det er kjekt med Dyrlegen rett hjem, da slipper pusene stress med bur og bil.

Det var storglede da bykattene i Drammen fikk bo i kirken, og også ved bymisjonens Eiendom.

Lykken varte ikke lenge. Dyrebeskyttelsen fikk beskjed om at kattene skulle vekk! Aksjon ble satt i gang, noen katter fikk hjem i Oslo, andre andre steder, men ennå var det 4 katter igjen.

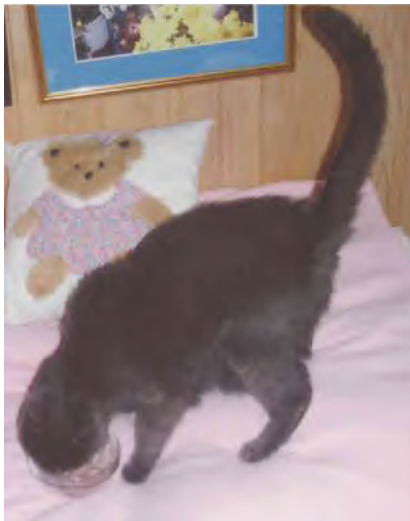
I avisene rasende innlegg mot Kirken og Bymisjonen om at kattene ble hjemløse. Dere kan tenke dere hvilke uttrykk som ble brukt. Det var skikkelig krise. En dag fikk jeg telefon om at jeg ville få besøk av en kattevenn som ville besøke meg og hjelpe meg med kattene her i huset, jeg tenkte kanskje hjelp til rengjøring? Men så kom altså krisen i Drammen og denne mannen som hadde leid et nydelig småbruk oppe ved skogkanten i ei bygd ikke langt herfra, påtok seg å ta alle 4 som var igjen i Drammen!

Gleden sto høyt i taket, og de avtalte å møtes,

Dyrebeskyttelsen og han.

Han hadde nettopp flyttet til bygda fra en annen kant av landet.

Men det viste seg, at i skrivende stund, var mannen ikke å få tak i.! Tross telefoner og besøk. Tragisk.

Missi slapper av i høyden. Det er et populært oppholdssted, det nye klatrestativet som går nesten til taket. Hun er en rolig pus og nå får jeg klappe henne, når hun tillater det da. Men hun står sammen med de andre utenfor soveromsdøra mi når jeg står opp, og da er det felles kos og klapp, også med henne.

Her er jeg lykkelig!

Nålle vil så gjerne være løs i hagen, men jeg er så redd for gata. Så da han en dag ikke kom da jeg ropte, fikk jeg nesten panikk.

Men da jeg ropte litt senere, var han på taket til kattegården og kom da jeg ropte. Glad var jeg.

Her ble vi fotografert sammen.

Når han er glad sikler han og jeg ble våt på armen.

Så etter fotograferinga var det rett opp på soverommet mitt til en boks Tunfisk som han fikk spise i senga mi.

Kun det beste er godt nok for pusene, og nå har jeg droppet hele turen til Frankrike med en venninne.

Vi skulle til Paris der hun har en datter, og jeg har kjøpt lærebøker på fransk.

Men nei.

Jeg vil være sammen med pusene så lenge jeg kan. **Nålle** var så liten at jeg trodde han var en dvergpus da jeg fant han på fortauget. Han er ikke dverg, men den minste i huset her.

Gråpus er en alvorlig, gammel pus, hvor gammel vet jeg ikke.

Han er rusten i målet og sitter ofte på dette bordet ved siden av TV stolen min.

Når han vil kose, sier han ifra.

Han er snill og rolig, og jeg synes det er veldig koselig at han og **Mia** har funnet tilbake til hverandre.

Ellers er han mye alene når han er ute, og rett som det er må jeg ned å låse opp døra for han på kvelden, så han kommer inn. Det hender nemlig at noen stenger for katteluka så pusene ikke kommer inn! Men da vekker de meg, sånn som de gjorde noen ganger sist i april.

Katteluka hadde gått i vranglås så ingen kom inn. Da var det en hel flokk som stormet inn da døra ble åpnet. Og jeg ba **Sheiken** om unnskyldning for jeg trodde det var han. Han har gjort det før.

Snøhvit slapper av i vårkvelden.

Det gjør ikke **Burre**, for her skal det bli fuglejakt!

Men så var det jo bare tøys og tull og narreri Fuglen var ikke det minste redd da han brukte labben for å få tak i han. Sånt juks!

Nei, TV kaster han ikke bort tia på lenger, da er det bedre legge seg til .å sove, eller spise litt mer!

Han er tykk og fet og burde nesten hete **Smørbukk!**

Rulle spiser mens **Prins** drikker vann. Dyrlegen konstanterte at han har grå stær, han er jo 13 år så da kan en kanskje regne med litt av hvert. Dyrene kan få akkurat samme sykdom som menneskene. Han ble fin etter medisinene han fikk for en tid tilbake, han var så tynn at jeg var helt ulykkelig

Burre inspiserer Scillaene, de vakre blå løkblomstene som spretter opp straks snøen går og før jeg får raket vekk løvet. Men det blir borte når gresset kommer. De blå var nydelige, men da sola satte inn med en stormoffensiv, sprang alle ut på noen dager og så var det over. Men så kommer tulipanene.....

Ja, hva ser man her? I januar entret denne pusen huset og lar seg ikke rikke! Hun er ikke tam, men blir mer og mer husvarm. Jeg ga meg ende over da hun lå i vinduskarmen en dag jeg kom fra butikken. Nå går hun på bord og benker og føler seg helt hjemme! Jeg kaller henne **Dotti** etter bestemors katt som hun er prikk lik. Bare at han var gutt og het **Dotten**.

Han slapper av denne vesle julegrisen her! Men det er **Burre**, min gode venn og sengekamerat som tar seg en hvil mellom måltidene.

Ja, hvem ser De her?

Jo, den kongelige høyhet **grev Smurf Av Krokstadelva!**

For noe mindre kan det jo ikke være! Han er flott og vakker og en skikkelig kosegutt.

Han er den som har holdt til i dobbeltsenga, nesten helt alene.

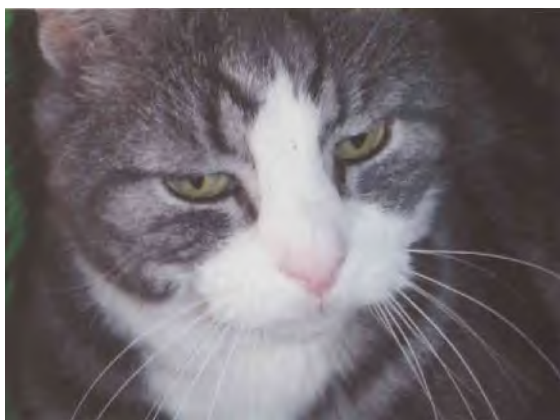
En greve må jo ha god plass, det er en selvfølge! Og dobbeltsenga er akkurat passe for han.

Her sitter **Musse og Droni** på fanget mitt mens **Gråpus** sitter på sin vante plass på det lille bordet.

De er vakre og snille og jeg skulle ønske at alle folk fikk øynene opp for hvor fantastiske pusene er.

De beriker min tilværelse og sikkert mange andre også er helt enig med meg.

Sussi er nå 1. år og veldig ettertenksom. Undres på hva hun tenker.

Det tar tid å lære dyrene språk, jeg har jo boka og ville gjerne lære å forstå dem bedre.

Men kanskje 76 åringer ikke har så lett for å lære lenger?

Bildet av Mimmi ble for mørkt, så det må komme i neste avis.

Det bor nå 26 puser her + den nye som jeg ikke har invitert.

Jeg har heller ikke foto av Abbas, men ellers tror jeg de fleste er med, han og **Fido** holder seg på avstand fra hverandre. Sånn er det bare.

Øverst Shans, så. Svarteper og nederst Mimmi med Tunfisk. Snøsokk titter med et øye gjennom rekkverket. I forgrunnen Sheiken, bak er Musse og Snøhvit.

En familie ville hindre skjærene i å få så mange unger ved å ta eggene deres. Men i redet lå 4 ekornunger som alle falt ned i bekken under treet. Familien skyndte seg å plukke ungene opp fra vannet og la dem på bakken. Så gikk de i skjul. Straks kom ekornmora og hentet en og en unge til alle 4 var anbrakt i et nytt reir!

Bakgårdskatter.

Jeg er en ekte bakgårdskatt,
av raseri blir jeg helt matt,
når feite Sleiken
i huset ved Eiken
vil bestemme dag og natt.
Han har eget hjem
mens jeg er født av dem
som hoster, fryser, sulter, nyser
er det rart at jeg er slem?
Mitt revir jeg passer på
her skal Sleiken ei få gå!
Men han prøver,
vi som løver
sloss og han blir gul og blå.
Tenk så kommer pappa'n hans,
Her skal snart bli annen dans!
Se Sleiken min,
sår i pelsen sin,
gid bakgårdskatter ikke fan's!
Hvem tar rotter, kryp og mus?
ikke Sleiken innepus,
men bakgårdskatten ute i natten,
verner folk og fe og hus.
Snille mennesker er ei nok,
andre kommer som et sjokk,
slår med greiner
kaster steiner
skremmer, jager oss i flokk.
Liksom du så ble jeg født,
livet er ei rosenrødt,
men det er for alle kjært.
det har også du fått lært.
Stell deg så du sover søtt!

Dette hadde jeg i avisen i 1992 da det også var rabalder om de hjemløse i Drammen. Men det er jo like aktuelt nå, dessverre

*God' Sommer!
til store og små!*

Galleri Pus, Bruvn. 5
3055 Krokstadelva,
tlf 47240023 —98333689
sponser Burre Posten
www.haandtverk.no/burreposten
www.haandtverk.no/galleri-pus
Konto for gave til pusene
05408017809,
Karin Woll,
Bruvn 5, 3055 Krokstadelva

Nye tider.

Akk ja, det er ikke lenger som i gamle dager! Da gikk damene i kjole og forklæ til butikken, alle kjente alle.

Nå er det mange nye i bygda, jeg kjenner ikke en brøkdell en gang. Og tenkte slett ikke over det da jeg våknet en kveld og kom på at Fido var i galleri Pus! Slang på meg morgenkåpa og skyndte meg bortover fortauet til nabo huset, der Fido var. En bil bråbremsset ved siden av meg og 2 sykepleiere løp mot meg.
- Jaså, er du ute og går .hvor skal du hen da? - Hente Fido, svarte jeg,- han er i Galleri Pus. De så mistenksomt på meg og kikket inn vinduet. — å ,ja, det sitter en pus der! De forklarte de ble litt mistenksomme når eldre folk gikk i morgenkåpe om natta! De var nye i bygda. Fordel med kjente, det synes nå jeg!

Tekst og foto Karin Woll

Gratis lykke!

Min deilige sofa. hvor du er skjønn!
Jeg slenger meg nedpå ei lita stønn
og tankene siver så lett av sted
og drømmen kommer og tar meg med.

Jeg svever over by og land
med hus og skog og vei og vann.
Og alle lever i sitt paradys
I fred og glede, naturligvis.

Så våkner jeg og ser meg rundt
og oppdager at det er meg forunt
Å leve i mitt paradys
i fred og glede, ja, heldigvis.

Mitt bord er enkelt og kosten sunn
og ingen pines for min munn.
Jeg tenker nøye på hva jeg gjør
og godtar ikke slik dyra dør.

Og jeg har også planter kjær,
over alt de gror og vokser her.
Min mor var meget klok og vis
og derfor har jeg mitt paradys.

Hun lærte meg og sa som så:
- La blomstene leve, i fred få stå!
Så har vi gleden så mye lenger
å bryte kvister vi ikke trenger.

Og gresset vokser, er stort og grønt
og kanskje hagen er no' forsømt.
Men lykken finnes i hver en krå
og dyr og fugler, de trives og.

Og sol og regn gir deilig glede
fornem det hele, ja vær til stede!
Vi får det gratis — jeg tar imot
og finner lykke og sælebot.

Karin woll